

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1) M. J.**, nar. X. **2) J. G.**, nar. X., **3) D. H.**, nar. X., **4) S. B.**, nar. X. **5) D. J.**, nar. X., **6) M. J.**, nar. X., **7) J. J.**, nar. X., **8) P.P.**, nar. X., **9) M. I.**, nar. X., **10) E. K.** nar. X., všetci zastúpení JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom v Bardejove, Partizánska 5, proti žalovaným **1) RENOSO**, s.r.o., so sídlom Bardejov, Hurbanova 11, IČO: 43 972 039, **2) J. Š.**, nar. X., **3) M.M. Š.**, nar. X., **4) M. H.**, nar. X., X. **5) I. H.**, nar. 2..X. **6) P. K.**, nar. X., **7) M. K.**, nar. X. **8) P. Š.**, nar. X. **9) M. Š.**, nar. X. **10) S. K.**, nar. X. **11) M.. K.**, nar. X. **12) M. P.**, nar. X., **13) I. K.**, nar. X., **14) I. D.**, nar. 9., **15) Z. Č.**, nar. X., š. **16) A. M.**, nar. X.B..., **17) E. K.**, nar. X., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4 C 92/2011, o dovolaní žalovanej v 16. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2015 sp. zn. 8Co/290/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná v 16. rade je povinná v lehote 3 dní zaplatiť žalobcom v 1. až 10. rade náhradu trov dovolacieho konania vo výške 488,- € k rukám advokáta JUDr. Jána Jurča, so sídlom v Bardejove, Partizánska 5.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov (. uznesením z 30. júla 2014 č. k. 4 C 92/2011 – 138 okrem iného v súlade s § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpila A. M., nar. X.B... ako žalovaná v 16. rade s odôvodnením, že žalobcovia podaním zo 4. októbra 2011 žiadali, aby súd pripustil do konania žalovaných v 3. až 17. rade.

Krajský súd v Prešove (. uznesením z 28. apríla 2015 sp. zn. 8Co/290/2014 odmietol odvolanie A. M., bytom B. proti výroku uznesenia Okresného súdu Bardejov z 30. júla 2014 č. k. 4 C 92/2011 – 138, ktorým pripustil, aby do konania pristúpila ako žalovaná v 16. rade s odôvodnením, že bolo podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku je vecne správne; s jeho rozhodnutím sa stotožnil. Uviedol, že ak má účastník konania pristupujúci do konania vystupovať na strane žalovaného, nemôže svojmu vstupu do konania zabrániť ani svojím nesúhlasom, ani podaním odvolania (vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo 91/99). Odvolanie proti uzneseniu podľa § 92 ods. 1 O.s.p. o pripustení ďalšieho účastníka na strane žalovaného nemôže podať pristupujúci účastník, ale len navrhovateľ alebo účastník, ktorý s pristúpením nesúhlasil (R 28/2000). Dodal, že dôvodnosť žaloby proti pristupujúcemu účastníkovi nie je podmienkou na pripustenie jeho vstupu do konania, pretože žalobca si môže vybrať, proti komu svoj nárok uplatní, a to aj s rizikom, že jeho žaloba bude zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná v 16. rade dovolanie s odôvodnením, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), spočívajúca v nedodržaní požiadavky riadneho odôvodnenia napadnutého výroku uznesenia a v znemožnení realizácia jej procesných práv. Odvolaciemu súdu vytýkala, že odvolanie dovolateľky procesne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., pričom vecnými dôvodmi odvolania sa vôbec nezaoberal. Dovolateľka je toho názoru, že proti napadnutému výroku uznesenia súdu prvého stupňa mala právo podať odvolanie, čo aj urobila. Pretože na odmietnutie odvolania dovolateľky neboli splnené zákonné podmienky, odvolací súd mal rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť, nie však odvolanie dovolateľky odmietnuť. Odvolací súd svojím postupom odňal dovolateľke možnosť konať pred súdom aj z dôvodu, že jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a preto nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov žiadala zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobcovia v 1. až 10. rade žiadali dovolaniu žalovanej v 16. rade nevyhovieť. Vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedli, že dovolateľke nebola žiadnym spôsobom odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom, keď jej odvolanie odvolací súd odmietol, pretože na jeho podanie nemala právo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná v 16. rade zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie proti výroku uznesenia Okresného súdu Bardejov z 30. júla 2014 č.k. 4 C 92/2011-138, ktorým súd pripustil, aby do konania ako žalovaná v 16. rade pristúpila A. M., bytom B..

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie žalovanej v 16. rade nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť jeho dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolanie žalovanej v 16. rade by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Procesné vady konania v zmysle § 237 ods.1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalovaná v 16. rade netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalovaná v 16. rade tvrdí, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Podľa najvyššieho súdu ale vytyka túto vadu konania odvolaciemu súdu neopodstatnene.

O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ide v prípade procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je významná z hľadiska tohto ustanovenia ide vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takúto vadu ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie ako podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Proti uzneseniu súdu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania je odvolanie zásadne prípustné, pretože to zákon výslovne nevyklučuje v ustanovení § 202 ods. 3 O.s.p. ani v inom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. K podaniu odvolania je subjektívne procesne legitimovaný účastník (§ 201 O.s.p.); avšak nie každý účastník sa môže odvolať. Odvolanie nemôže podať ten účastník, ktorý sa po vyhlásení uznesenia tohto práva výslovne vzdal (§ 207 ods. 1 O.s.p.) a tiež ten, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá, i menej významná, ujma na jeho právach.

Proti uzneseniu súdu, ktorým bol pripustený vstup ďalšieho účastníka do konania sa môže odvolať ten účastník, ktorý so svojím vstupom do tohto konania nesúhlasí, ak bol jeho súhlas potrebný. Ak ide o vstup účastníka do konania na strane žalobcu, vyžaduje sa súhlas toho, kto namiesto pôvodného žalobcu do konania vstupuje; ak však ide o vstup účastníka na strane žalovaného (tak ako v danom prípade), súhlas pôvodného, ani nového žalovaného nie je potrebný.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v preskúmvanej veci žalovaná v 16. rade nebola osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým prvostupňový súd pripustil jej vstup do konania na strane žalovaných z dôvodu, že týmto rozhodnutím neutrpela žiadnu ujmu na svojich právach a jej procesné postavenie sa nezmenilo. Preto odmietnutie jej odvolania bolo správne a v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. Odmietnutím odvolania za týchto okolností nebola žalovanej v 16. rade odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku žalovanej v 16. rade ohľadne nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a tým aj jeho nepreskúmateľnosti, dovolací súd má za to, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na stanovisko jeho občianskoprávneho kolégia zo dňa 3. decembra 2015 k výkladu § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (P. v Zbierke . pod č. 2/2016), ktorého právna veta znie „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

V danom prípade preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch stupňov nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalovanou v 16. rade, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1

O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

V dovolacom konaní úspešným žalobcom v 1. až 10. rade vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej v 16. rade, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovia podali návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a tieto aj vyčíslili vo vyjadrení k dovolaniu vo výške 1365,80 € (10 x 136,58 €), a to za dva úkony právnej služby (1.príprava, prevzatie zastúpenia, 2.vyjadrenie k dovolaniu) u každého zo žalobcov. Najvyšší súd po preskúmaní vyčíslených trov dospel k záveru, že neboli uplatnené v správnej výške a preto priznal žalobcom náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby, a to vyjadrenie k dovolaniu žalovanej v 16. rade z 20. augusta 2015 v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Ďalší uplatnený úkon právnej služby – prevzatie a príprava právneho zastúpenia vzhľadom na zastupovania žalobcov v 1. až 10. rade v predmetnej veci aj pred oboma súdmi nižšieho stupňa najvyšší súd považoval za úkon, ktorý nie je v súlade s účelným uplatňovaním, prípadne bránením práva, lebo právny zástupca predmet sporu už podrobne poznal, preto nebolo potrebné sa s ním opätovne oboznamovať. V tomto smere dovolací súd postupoval v súlade so zaužívanou praxou najvyššieho súdu (viď viaceré rozhodnutia, napríklad sp. zn. 1 Cdo 145/2010, 3 Cdo 339/2013, 5 Cdo 51/2009, 3 Cdo 446/2013). Sadzbu za jeden úkon právnej služby určil najvyšší súd podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 13 ods. 2 vyhlášky v sume 32,27 €, čo s režijným paušálom podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (8,39 €) a DPH predstavuje spolu pri jednom žalovanom 48,80 € a spolu pri žalovaných v 1. až 10. rade 488,- €.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. marca 2016

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová